

Uittreksel van het arrest van het Hof van Justitie, AETR, zaak 22-70 (31 maart 1971)

Légende: Volgens de overweging 87 van het arrest, in een situatie zoals deze betreffende de onderhandeling van de Europese overeenkomst betreffende het vervoer over de weg (AETR), «de beide instellingen, wier bevoegdheden rechtstreeks in het geding waren, dat wil zeggen de Raad en de Commissie, overeenkomstig artikel 15 van het Verdrag van 8 april 1965 tot instelling van één Raad en één Commissie van de Europese Gemeenschappen, overleg hadden behoren te plegen over een passende wijze van samenwerking teneinde de belangen van de Gemeenschap zo doeltreffend mogelijk te behartigen»

Source: Jurisprudentie van het Hof van Justitie. 1971. [s.l.]. "Arrest van het Hof van 31 maart 1971, Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Gemeenschappen, Zaak 22-70", auteur:Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen , p. 263.

Copyright: (c) Court of Justice of the European Union

URL:

http://www.cvce.eu/obj/uittreksel_van_het_arrest_van_het_hof_van_justitie_aetr_z_aak_22_70_31_maart_1971-nl-7ffab432-3e0c-46ab-898a-030d1421ff06.html

Date de dernière mise à jour: 26/10/2016

Arrest van het Hof van 31 maart 1971 (1)

Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Raad van de Europese Gemeenschappen

"Europese overeenkomst betreffende het vervoer over de weg"

Zaak 22-70

Samenvatting

1. EEG — Rechtspersoonlijkheid — Buitenlandse betrekkingen — Vermogen van de Gemeenschap overeenkomsten met derde staten te sluiten
(EEG-Verdrag, art. 210)

2. Bevoegdheid van de Gemeenschap — Gemeenschappelijk beleid — Tenuitvoerlegging — Vervoer — Sociale maatregelen — Internationale akkoorden — Bevoegdheid toegekend ingevolge een verordening
(EEG-Verdrag, artt. 74, 75; verordening van de Raad nr. 543/69)

3. Procedure — Beroep tot nietigverklaring — Voor beroep vatbare handeling — Beslissing van de Raad welke beoogt rechtsgevolgen teweeg te brengen — Ontvankelijkheid van het beroep
(EEG-Verdrag artt. 164, 173, 189)

4. Procedure — Belang bij optreden — Doel van beroep tot nietigverklaring — Gevolg van nietigverklaring voor een handeling van de Raad
(EEG-Verdrag, art. 174)

5. Internationale akkoorden — Vervoer — Bevoegdheidsverdeling tussen Instellingen
(EEG-Verdrag, artt. 75, 116, 228)

6. Internationale akkoorden — Toekenning van bevoegdheden in de loop van door de Lid-Staten aangevragen onderhandelingen — Situatie ter beoordeling van de betrokken Instellingen — Noodzakelijk overleg tussen Raad en Commissie — Saamhorig optreden van de Lid-Staten in het belang van de Gemeenschap
(EEG-Verdrag, art. 5; Verdrag tot instelling van één Raad en één Commissie, art. 15)

7. Doelstellingen van de Gemeenschap — Verwezenlijking — Ontbreken van daartoe vereiste bevoegdheden — Bevoegdheid van de Raad — Uitoefening op het gebied van de buitenlandse betrekkingen — Facultatief karakter
(EEG-Verdrag, art. 235)

8. Handelingen van een Instelling — In artikel 189 niet-genoemde categorie — Motivering — Afwezigheid hiervan niet aan te voeren door de Commissie
(EEG-Verdrag, art. 190)

[...]

In de zaak 22-70

COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN ten deze vertegenwoordigd door G. Olivier, adjunct-directeur-generaal van haar Juridische Dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij haar juridisch adviseur E. Reuter, 4, boulevard Royal,

verzoekster,

tegen

RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN ten deze vertegenwoordigd door E. Wohlfart, juridisch adviseur van de Raad, directeur-generaal bij het secretariaat-generaal van de Raad, als gemachtigde, bijgestaan door J. P. Puissochet, directeur bij het secretariaat-generaal van de Raad, domicilie

gekozen hebbende te Luxemburg bij J. N. van den Houten, directeur van de Juridische Dienst van de Europese Investeringsbank, 2, place de Metz,

verweerder,

waarin is verzocht om nietigverklaring van de beslissing van de Raad van 20 maart 1970 inzake de onderhandeling over en het sluiten van de Europese Overeenkomst betreffende de arbeidsvoorwaarden voor de bemanning van motorrijtuigen voor het internationale vervoer over de weg, door de Lid-Staten van de EEG,

wijst

HET HOF VAN JUSTITIE,

samengesteld als volgt: R. Lecourt, President, A. M. Donner en A. Trabucchi, Kamerpresidenten, R. Monaco, J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore (rapporteur) en H. Kutscher, Rechter,

Advocaat-Generaal: A. Dutheillet de Lamothe

Griffier: A. Van Houtte

het volgende

ARREST

Ten aanzien van de feiten

[...]

Ten aanzien van het recht

[...]

a) Middel, inhoudende schending van de artikelen 75 en 228

69 Overwegende dat de Commissie betoogt dat de Gemeenschap, gezien de haar blijkens artikel 75 toegekende bevoegdheid, over de AETR had behoren te onderhandelen en deze had behoren te sluiten, volgens de in artikel 228, lid 1, omschreven communautaire procedure;

70 dat de Raad ingevolge deze bepalingen weliswaar van geval tot geval mag beoordelen of het dienstig is een overeenkomst met derde landen te sluiten, maar niet discretionair mag beslissen of de intergouvernementele dan wel de communautaire weg dient te worden bewandeld;

71 dat de Raad, door te besluiten tot de intergouvernementele weg, het de Commissie onmogelijk heeft gemaakt de taak uit te oefenen, welke het Verdrag haar ter zake van de onderhandelingen met derde landen heeft opgedragen;

72 Overwegende dat bij ontbreken van bijzondere verdragsbepalingen, van toepassing op de onderhandelingen over en inwerkingstelling van de betrokken overeenkomst, de toepasselijke regels dienen te worden afgeleid uit de verschillende verdragsartikelen die bij de over de AETR geopende onderhandelingen ter sprake komen;

73 Overwegende dat bij de verdeling tussen de gemeenschapsinstellingen van de bevoegdheden tot het onderhandelen over en het in werking doen treden van de AETR acht dient te worden geslagen op de bepalingen betreffende het gemeenschappelijk vervoerbeleid en op die, aangaande het sluiten van overeenkomsten door de Gemeenschap;

74 dat de Raad ingevolge artikel 75, lid 1, op voorstel van de Commissie en na raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité en van de Vergadering, passende bepalingen in de vorm van verordeningen of anderszins heeft vast te stellen ter uitvoering van het gemeenschappelijk vervoerbeleid;

75 dat volgens artikel 228, lid 1, in de gevallen dat akkoorden met een of meer derde staten of een internationale organisatie moeten worden gesloten, de Commissie over de akkoorden onderhandelt en, onder voorbehoud van eventueel aan de Commissie toegekende ruimere bevoegdheden, de Raad de akkoorden sluit;

76 dat daarnaast, nu de onderhandelingen plaatsvonden in het kader van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties, tevens acht dient te worden geslagen op artikel 116, eerste alinea, bepalende dat de Lid-Staten na het einde van de overgangperiode „in het kader van de internationale organisaties die een economisch karakter dragen, nog slechts gezamenlijk optreden”, waarbij de uitvoering van dat gezamenlijk optreden tot de bevoegdheid behoort van de Raad die op voorstel van de Commissie besluit;

77 Overwegende dat bij een vergelijking van deze verschillende bepalingen blijkt dat, waar het hier een onderwerp van gemeenschappelijk beleid betreft, de Lid-Staten in ieder geval gehouden waren saamhorig op te treden ten einde de belangen van de Gemeenschap te behartigen;

78 dat deze saamhorigheid is bekrachtigd door de beslissing van 20 maart 1970, welke in dit opzicht dan ook geen aanleiding kan geven tot bedenkingen;

79 dat uit deze verschillende bepalingen en met name uit artikel 228, lid 1, blijkt dat het recht om de overeenkomst te sluiten, toekwam aan de Raad;

80 dat de Commissie harerzijds op tweërlei wijze had op te treden: enerzijds door de uitoefening van haar recht van voorstel, zoals dit volgt uit de artikelen 75, lid 1, en 116, eerste alinea, en anderzijds in haar hoedanigheid van onderhandelaar ingevolge artikel 228, lid 1, eerste alinea;

81 Overwegende evenwel dat deze bevoegdheidsverdeling tussen instellingen slechts in acht ware te nemen in geval van onderhandelingen die waren aangevangen op een moment dat de toekenning van bevoegdheid aan de Gemeenschap, hetzij op grond van het Verdrag zelf hetzij op grond van door de instellingen getroffen bepalingen, haar beslag had gekregen;

82 dat dienaangaande zij opgemerkt dat een eerste versie van de AETR reeds was vastgesteld in 1962, toen het gemeenschappelijk vervoerbeleid nog niet voldoende was ontwikkeld en de bevoegdheid tot het sluiten van deze overeenkomst derhalve nog bij de staten berustte;

83 dat in de fase der werkzaamheden, waarin de litigieuze beslissing werd genomen, geen nieuwe overeenkomst zou worden opgesteld, doch slechts de noodzakelijke wijzigingen in de in 1962 vastgestelde versie zouden worden aangebracht om de bekrachtiging der overeenkomst door alle overeenkomstsluitende partijen mogelijk te maken;

84 dat, zo gezien, de onderhandelingen over de AETR worden gekenmerkt door het feit dat de toekenning van bevoegdheid aan de Gemeenschap ingevolge verordening nr. 543/69 eerst plaatsvond, nadat de onderhandelingen reeds een aanvang hadden genomen en een aanzienlijk deel van de werkzaamheden in de Economische Commissie voor Europa reeds was verricht;

85 dat derhalve blijkt dat de Raad op 20 maart 1970 een beslissing heeft genomen ten aanzien van een

situatie, waarover hij in de betrekkingen met de bij dezelfde onderhandelingen betrokken derde landen niet meer een volledige vrijheid van beschikken had;

86 dat, indien de betrokken derde staten in dit stadium van de onderhandelingen met de nieuwe bevoegdheidsverdeling binnen de Gemeenschap waren geconfronteerd, de goede afloop der onderhandelingen in gevaar had kunnen komen, hetgeen de vertegenwoordiger der Commissie tijdens de bespreking van de Raad ook heeft erkend;

87 dat in deze situatie de beide instellingen, wier bevoegdheden rechtstreeks in het geding waren, dat wil zeggen de Raad en de Commissie, overeenkomstig artikel 15 van het Verdrag van 8 april 1965 tot instelling van één Raad en één Commissie van de Europese Gemeenschappen, overleg hadden behoren te plegen over een passende wijze van samenwerking teneinde de belangen van de Gemeenschap zo doeltreffend mogelijk te behartigen;

88 dat uit de notulen van de zitting van 20 maart 1970 blijkt dat de Commissie niet formeel gebruik heeft gemaakt van het haar krachtens de artikelen 75 en 116 toekomende recht van voorstel;

89 dat zij evenmin zonder meer de toepassing van artikel 228, lid 1, betreffende haar recht van onderhandelingen, heeft verlangd;

90 dat derhalve moet worden aangenomen dat de Lid-Staten bij de voortzetting der onderhandelingen en door de gelijktijdige sluiting der overeenkomst volgens de door de Raad vastgestelde modaliteiten, voor en na hebben gehandeld in het belang van en namens de Gemeenschap, overeenkomstig de krachtens artikel 5 van het Verdrag op hen rustende verplichtingen;

91 dat de Raad dan ook, door onder deze omstandigheden, te beslissen over een procedure van saamhorig optreden der Lid-Staten niet heeft gehandeld in strijd met de uit de artikelen 75 en 228 voortvloeiende verplichtingen;

92 dat het middel derhalve moet worden verworpen;

[...]

HET HOF VAN JUSTITIE,

rechtdoende:

1. verwerpt het beroep;

2. verstaat dat elk der partijen de aan haar zijde gevallen kosten draagt

.

Lecourt
Donner
Trabucchi
Monaco
Mertens de Wilmars
Pescatore
Kutscher

Aldus uitgesproken ter openbare terechtzitting te Luxemburg op eenendertig maart negentienhonderdeenenzeventig.

De Griffier

Van Houtte

De President
R. Lecourt

(¹) Procestaal : Frans